

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد اکبر قریشی
۱۷ نومبر ۲۰۲۳

استاد اکبر قریشی

آگاهی دادن به نسلهای امروز و آینده وظیفه همه ماست !

تلاش برای تأمین وحدت تمام اقوام شریف کشور ما وظیفه ای است که آحاد شهروندان کشور به خصوص دانشمندان و استادان مبارز و مردم فهمیده باید بیشتر از همه جهت حصول آن مبارزه نمایند..
اولین گام در این مورد چنین خواهد بود که هیچ قوم از قوم دیگری بالاتر و بهتر نیست. همه مردم کشور از نگاه حقوق و وجایب برابر اند. برای آزادی کشور اکثریت اقوام با هم برابر و برادر در جنبش برای آزادی کشور به

شمول زنان با شهامت، روشنفکران، استادان، دانشمندان و مردم عوام یعنی توده های پای برهنه ستون فقرات جنبش را تشکیل داده و برای آزادی و بهروزی کشور همه حصه و سهم داشتند.

مردم با اتحاد و اتفاق بدون تبعیض نژادی، لسانی، مذهبی، قومی و زبانی در یک صف قرار گرفته بودند. چون برای همه مردم ما بشر دوستی، خاک پرستی و آزادی مهم بود توانستند با اتحاد و یگانگی دست کشور های اجنبی و اجنتان و نوکران شان را از خاک ما قطع نمایند و قطع کردند. مردم سلحشور ما دست یونانی ها، روسیه تزاری و انگلیس و... را از افغانستان کوتاه نمودند. ولی جای افسوس اینجاست که توسط رژیم های فاسد جاسوسان خارجی زیر نام مشاور، روحانی و ملا و معلم که مربوط استخبارات کشور های خارجی بودند در کشور ما بعد از استقلال که در دوران اعلیحضرت امان الله خان اعاده گردیده بود دوباره زمینه فعالیت خود را مهیا گردانیدند. اجنتان انگلیسی، روسی و امریکائی به نام مشاور در دستگاه اردو معارف و وزارتخانه ها و پروژه های اقتصادی زراعتی تخنیک و فابریکات به نام رهبران دینی و مذهبی، همکار انجنیر و سر انجنیر متخصص و غیره داخل شدند. رابطه کلتوری و تخنیکی دروازه های سفارتخانه ها را بروی تعدادی تکنوکرات سست عنصر و ضعیف النفس گشود و آهسته آهسته ارتباطات برقرار شده جاسوسی نه تنها قیاحت خود را از دست داد بلکه ارتباطات جاسوسی بین شان و مهمان کردن آنها در حریم خصوصی فامیل های تکنوکرات افتخار شمرده می شد و دولت های فاسد کوچکترین عکس العملی نشان نمی داد.

بعد از فاصله گرفتن شوروی از سوسیالیزم گروه ها و سازمان های مختلف را در تمام کشور های جهان برای مقاصد خاص خود روسها سازماندهی کردند و امریکا هم گروه های مختلف اخوان المسلمین را که در مصر ایجاد شده بود در تمام کشور های اسلامی با کمک های بیدریغ خود حمایت کردند و غرب سکولار در مقام پدران معنوی اخوان المسلمین عرض اندام کردند. گروه های مستقل با اندیشه های مارکسیستی تا دموکرات های مستقل نیز در کشور به وجود آمد. در دوره حکومت نادر خان با سیاست انگلیس گونه تفرقه انداختن و خدشه دار کردن وحدت مردم افغانستان به مردم پکتیا امتیاز داده شد که عسکری نمی کردند. در دوره ظاهرخان شخصی به نام محمدگل مومند یک فاشنیست تمام عیار نام بعضی از اماکن و ولسوالی ها را تغییر داده تبعیض لسانی نژادی و منطقه ئی را در کشور به وجود آورد.

در دوره صدارت داوود خان که رابطه خوبی با روسها داشت تعدادی از شاگردان لیسه های خوشحال خان و رحمان بابا و هم خلقی ها و پرچمی ها را برای تحصیل به اتحاد شوروی فرستاد. ثمره شان باند های خلق و پرچم بود و مسأله پشتونستان در صدر همه امور قرار گرفت که با وجود نظر مساعد روسها تنها در حد تبلیغات باقی ماند. در دهه دموکراسی ظاهر خان پرچمی ها و خلقی ها اکثریت چوکی های اردو را اشغال و با مشاروین شوروی در اردو همکاری شدند که در سفارت شوروی هم رفت و آمد آزاد داشتند.

گروه های اسلامی در سفارتخانه های ایران و پاکستان ارتباط قائم نموده بودند. تا بالاخره کودتائی که توسط دستگاه جاسوسی شوروی (کا جی بی) تدارک دیده شده بود داوود خان و خانواده وی را از بین بردند. حزب دموکراتیک خلق هر دو جناح خلقی ها و پرچمی های جاسوس به کمک شوروی به قدرت رسیدند با تجاوز قوای شوروی تعداد اخوانی هائی که در زمان داوود خان از افغانستان فرار نموده به دامن بوتو و ضیاء الحق خود را انداخته بودند با کمک امریکا و ناتو مسلح ساخته شدند. به همچنین تعدادی از خودفروختگان شیعه طرفدار خمینی در ایران توسط ایرانی ها مسلح شدند و امریکا هم توسط (سی آی ای) و با همکاری (ام آی شس) هزاران نفر تربیه نمودند تا در زمان تجاوز خود آنها را به قدرت نصب نمودند.

ظاهرخان و داوود خان هر دو در خواب خرگوش فرورفته بودند. هفت ثوری ها باعث تمام مشکلات و بدبختی های دیروز و امروز افغانستان گردیدند. آنها حتی تجزیه افغانستان را مخصوصاً در زمان داکترنجیب به مشوره روسها روی دست داشتند و می خواستند کشور را به دوحصه شمالی و جنوبی تقسیم نمایند. خیانت دیگر جاسوسان (کا جی بی) و روسها اتحاد و همکاری و در خدمت خود قرار دادن جنگسالاران جهادی چون شورای نظار و جمعیت اسلامی و بخشهایی از حزب اسلامی گلبدین بود که در مرحله بعدی شورای نظار و جمعیت ربانی همراه نماینده یهودی فرانسه (برنارد) بالای تجزیه کشور در پنجشیر صحبت کرده بودند.

نمایندگان ایران (قاسم سلیمانی و چنگیز پهلوان) مستقلاً در میان همراه حزب وحدت در ارتباط بودند که مستقیماً در میدان طیاره ای که در اختیار داشتند فرود می آمدند بدون هیچ نوع بازخواستی در رفت و آمد بودند آنهاهم برای تجزیه افغانستان کوشش نموده بودند.

در زمان حکومت داوود خان خلقی هاو پرچی ها هر دو جناح حزب یک حزب واحد شدند آنها که در سال ۱۳۴۲ کنگره خود را دایر نموده بودند سه کاندید داشتند (تره کی، ببرک و طاهر بدخشی) که تره کی منشی اول حزب ببرک معاون او و طاهر بدخشی منشی حزب تعیین شدند این باند جنایتکار در حق ملت جنایات عظیمی را مرتکب شدند اعدام های دسته جمعی و زندانی ساختن روشنگران و روشنفکران که تاریخ شاهد است. امروز هم توسط تعدادی از جواسیس ایران و پاکستان و نژاد پرستان خاین تجزیه افغانستان را مطرح نموده اند.

سیاست افغانستان در طول چندین دهه به دست انسانهای متعصب، عقده ئی، جنایتکار و نوکران خارجی که توسط استخبارات جهانی اداره می شوند، افتاده است. این جاسوسان و دشمنان وحدت افغانستان باید بدانند که نه شوروی در افغانستان پایرجا ماند و نه امریکا، نه خلقی و نه پرچی، نه اخوانی و نه تکنوکراتان و طنفروش طالبان هم تافته جدا بافته از سایر جاسوسان و دشمنان مردم افغانستان نیست و با وجود کمک های میلیونی امریکا و المان و سایر دشمنان مردم افغانستان در برابر اراده مردم طالب هم تاب آورده نمی تواند هر چند خود را در جامه مندرس اسلام بپیچاند.

تنها مردم و همه اقوام ساکن افغانستان و جوانان، نسل امروز و دانشمندان و توده های وطنپرست کشور را با دانش و علمیت خود می سازند. اقوام افغانستان مانند زنجیر باهم گره خورده اند جدائی و تجزیه امکان پذیر نیست. فعلاً عده ای از جاسوسان و نوکران اجانب خواب تجزیه کشور را دیده می روند آنها نه از ساختمان و موقعیت جغرافیائی اقتصادی سیاسی و زندگی اجتماعی و بیسوادی مردم آگاهی دارند و نه از یکپارچگی و وحدت مردم.